

Slovenske vesti iz širne Amerike

V Gilbert, Minn., je umrl rojak Jos. Kern. Doma je bil iz vasi Breg, fara Komenda pri Kamniku. V Ameriki je bival 37 let.

Dne 26. januarja priredi poznani slovenski operni pevec g. Svetožar Banovec, pevski koncert v Claridge, Pa.

V La Salle, Ill., je umrla Mrs. Agnes Tomazin, stara 62 let, poznana slovenska trgovka v naselbini.

Težka nesreča se je pripetila v Milwaukee, Wis. Rokjak Anton Lončarič je hotel preko ceste, da stopi na polično karo in se pelje domov, ko ga podere avtomobil. In da je bila nesreča polna, pridruži še drugi avto, ki nesrečnega rokjaka povozi. Rokjaka so odpeljali v bolnico, kjer je pa že drugi dan podlegel poškodbam. Ranjki je bil star 38 let, doma iz Sestriže pri Majšpergu na Štajerskem. V Milwaukee zapušta ženo in sina brata in sestro.

V Enumclaw, Wash., se je pred kratkim vršil "Vseslovanski shod," na katerega je 17 različnih slovenskih in čeških društev poslalo svoje zastopnike. Ustanovili so "Vseslovanski klub," ki bo prosvetnega značaja.

V Sharon, Pa. je preminul po kratki bolezni rojak Frank Bitenz. Zapušta ženo, tri sinove in hčerko. V naselbini je bil zelo priljubljen.

Pri lovu se je ponesrečil J. Gorenc iz Sheboygan, Wis. Pri padcu se mu je sprožila puška in ga je zadel strel v nogo.

Nad 200 kokoši so ukradli neznan tatovi rokaku John Plut, ki ima svojo farmo v Porterville, Cal.

V Jacksonville, Kans., je te dni umrl rojak Andrej Podlesnik, doma iz vasi Sadež pri Št. Rupertu na Dolenjskem. V Ameriki je bival 25 let. Zapušta ženo in štiri otroke.

Dne 18. januarja priredi g. Svetožar Banovec koncert v Pittsburghu.

Suhači v kongresu bi tožili Kristusa

Washington, D. C., 11. januarja. — Kongresnik Schaefer iz Wisconsin je danes silovito nabijal suhaške fanatike. Povedal je, da se suhači štejejo več vrednim kot Kristus, ki je naredil vino iz vode, in izjavil je, da bi suhači v Ameriki danes postavili Kristusa, ako bi se mu zdelo vredno priti v to deželo, pred poroto in bi ga obsodili na 5 let ječe in \$10.000 kazni za čudež, ki ga je uprizoril v Kani Galilejski. Kongresnik Schaefer je silovito napadal senatorja Jones-a, ki je izjavil, da je hotel tri mesece po Ameriki, pa ni videl 10 pijanih ljudi. Schaefer je nato citiral uradno statistiko policije v Clevelandu, ki je tekoma leta 1928 aretirala nad 32.000 pijancev. V kongresu je bil splošen smeh.

© Pismo ima pri nas Ana Zupančič.

* Milijonar Wyeth, ki je umrl te dni, je zapustil Harvard univerzi 5 milijonov dolarjev.

Kongres je odgovoren, pravi Hoover.

Washington, 11. jan. Komisija, katero je predsednik Hoover imenoval aprila meseca lanskega leta, in katere naloga je bila dognati, zakaj se postave, zlasti pa prohibicija, ne izpolnjujejo v Zedinjenih državah, je pripravljena s svojim poročilom, katerega pošlje predsednik Hoover v kongres, da slednji razpolaga s poročilom, kakor se mu zdi potrebno. Iz tega je razvidno, da je Hooverju vseeno, kaj se zgodi s poročilom, od katerega se je tako mnogo pričakovalo, in Hoover bo naredil kongres odgovornim glede nadaljnjega spolnjevanja postav, namesto, da bi sam prevzel odgovornost. Poslanska zbornica se je izjavila, da ne želi ničesar slišati od predsednikove komisije, ki je podala poročilo predsedniku, senatu in poslanski zbornici obenem, pač pa želi samostojno razpravljati o poročilu, o katerem se je prvotno pričakovalo, da bo silnega pomena glede prohibicije, a je resnica, da niti predsednik, niti suhači, niti mokri niso zadovoljni s poročilom. In vendar je ta komisija potrošila skoro \$200.000 "za preiskavo prohibicije."

Slovenski radio program se podaljša

Pri zadnji seji Slovenskega radio kluba v Clevelandu je bilo enoglasno sklenjeno, da se sezona za radio program podaljša do velikonočne nedelje, 20. aprila. Prvotno smo nameravali prirediti slovenske radio koncerte do 16. marca. Ker pa se narod tako ne navadno zanima za slovenski radio program, se je pridelo še pet nedelj, in upamo, da bo narot to novico z veseljem sprejel. Obenem se je tudi razpravljalo, koliko bi veljalo, ako bi najeli postajo WTAM za dve uri in bi s pomočjo takozvanega "hook-up" ali medsebojne zveze raznih najmočnejših radio postaj v Ameriki, priredili vsem ameriškim Slovcem slovenski radio program. Ker so se pokazale razne ovire, se je stvar za enkrat opustila, toda pride pozneje na vrsto. Sklenilo se pa je, da se zaključi letošnja sezona slovenskega radio programa na Velikonočno nedeljo, in sicer bo tedaj program trajal dve uri, kar stane nadaljnjih \$125.00, poleg običajnih stroškov.

Anglija pripravljena odpraviti 20 križark

London, 11. januarja. — Angleška vlada bo pri mednarodni konferenci za razorožitev na morju predlagala, da je Anglija pripravljena odpovedati se dvajsetim križarkam. Namesto, da bi dala v svoj program 70 križark, se bo Anglija zadovoljila s 50 križarkami. Toda to se bo zgodilo le, ako ostale velesile temu primerno znižajo število svojih vojnih ladij.

* Laški prestolonaslednik, ki se je poročil z belgijsko princezino Marije Jose, bo stanoval v gradu Racconigi, v bližini Turina.

Prohibicija ni kaj preveč priljubljena v Ameriki

12 mrtvih v silnem blizardu, ki je divjal po osrednje-zapadnih državah

Kansas City, 11. jan. V osrednje-zapadnih državah, kot tudi v nekaterih bolj južnih državah je divjal te dni silovit blizard, ki je segel tja do južne države Texas. Cela mesta in vasi so bila zasnežena, splošen promet je bil ustavljen, in šele danes so se v več mestih "izkopalj iz snega." V Oklahoma City je termometer kazal 2 stopinji pod ničlo, česar ne pomnijo tam že od leta 1898. V Lubbock, Texas, je padel toplomer 10 stopinj pod ničlo, in tega se niti najstarejši ljudje ne spominjajo, da bi se kdaj prej pripetilo. Dvanajst oseb je umrlo v državah Texas, Kansas, Missouri in Oklahoma na direktnih posledicah mraza. Tudi državo Florida je zadel precejšnja nevihta, ki je zlasti divjala ob obrežju.

Basket-ball igra

Nocoj zvečer igrajo v mestnem kopališču dva teama basket-ball igr, in sicer članice društva sv. Ane, št. 4 SDZ. napram igralcem od društva Comrades. Ker bo igra jako zanimiva, se prosi obilne udeležbe.

Predragovič umrl

Umril je preteklo soboto po daljši bolezni George Predragovič, rodod Hrvata, ki je bil dobro poznan tudi med Slovenci. Bil je svoje dni zaposlen v gostilni Leo Schwalba v prostorih, kjer se nahaja danes North American banka. Stanoval je na 1111 E. 66th St. Zapušta soprogo, sina in hčer. O pogrebu se naznani pozneje.

388 bankrotov

Trgovska zbornica poroča, da je bankrotiralo tekoma lanskega leta v Clevelandu vsega skupaj 388 podjetij, leto prej pa 436.

Nocoj zvečer se dožene, ali ostane Hopkins ali dobi mo masinsko politiko

Nocoj zvečer bo zopet slovenski councilman, Mr. John L. Mihelich, imel veliko besedo v mestni zbornici mesta Cleveland. Mr. Mihelich je bil prvi councilman, ki je nastopil proti vladi politične masine v mestni hiši, in tudi nocoj ga bo slišal ves Cleveland, ko bo dvignil svoj glas proti izkoriščevalcem mesta. Obrnil je na sebe pozornost vsega ameriškega časaopisja. Medtem se pa vršijo seje za sejo, politični shodi, vse mesto se nahaja v nekakem razburjenju. Casopisje že dolgo časa ni posvetilo toliko pozornosti enemu dogodku kot preteči spremembi v mestni vladi. Eno je gotovo: ako republikanska stranka ne bo dobila dobrega namestnika za managerja Hopkinsa pred sejo mestne zbornice nocoj zvečer, tedaj councilmana Jones in Marshall ne bosta glasovala, da se odpravi Hopkinsa iz urada. Medtem je pa tudi demokratični councilman McGinty, ki je prvotno izjavil, da bo glasoval proti Hopkinsu, podal izjavo, v kateri pravi, da ne ve, kaj bo naredil. Smatra se, da je bil na McGinty narejen pritisk, in da bo umaknil svoj glas proti Hopkinsu. Pričakuje se, da bo nocoj zvečer tisoče in tisoče ljudi obiskalo sejo mestne zbornice, od katere se pričakuje zelo važnih odločitev.

Davki in davki

Ta teden se začne z rednim plačevanjem davkov. Dasi je dan 30. januarja določen kot zadnji dan, da se lahko plača davke, pa se računa, da se bodo davki lahko še pobirali do okoli 1. februarja, ko se zaključijo knjige.

Butlegerji poslujejo v clevelandskih šolah in prodajajo otrokom žganje

Kakor hitro se posreči policiji v Clevelandu uloviti lopova, ki preganja mlada dekleta po ulicah, tedaj bo direktor Barry posvetil vso pozornost najnovejši pritožbi staršev in učiteljev, da namreč šolski otroci kupujejo žganje od butlegerjev, in sicer direktno v šolah, ali pa v neposredni okolici. Vodstvo clevelandskih šol dobiva vedno več pritožb, da so otroci pijani v šoli, in da se je v gotovih slučajih dokazalo, da so dobili pijačo doma, toda v največ slučajih pa butlegerji obiskujejo posamezne šole in prodajajo učencem pijačo. Dokazano je, da je neki učencec Alexander Hamilton višje šole na 130. cesti kupil opoldne pint žganja od nekega mlekarja. To žganje je v družbi s svojimi tovariši takoj povžil. V drugih šolah se goi enako. To je vzpodbudilo direktorja Barry-a, da je uveljavil takojšnjo preiskavo. Barry je mnenja, da so pač le najbolj nizkotni lopovi, ki se držejo prodajati šolskim otrokom žganje. Naredil bo vse, da se ta slaba navada nemudoma uniči. Barry je dotičnim butlegerjem, ki prodajajo otrokom žganje, obljubil najmanj deset let ječe. Samo če jih bo dobil!

Banket za Mihelicha

V uradu "Ameriške Domovine" lahko dobite, vstopnice k banketu, ki ga priredi naša rojaki v počast našega councilmana John L. Mihelicha, v sredo 22. jan. v S. N. Domu, ker se tako krepko bori za pošteno vladno v mestu. Vstopnice so samo \$1.00. Sezite po njih!

Mesto Chicago je popolnoma bankrot

Chicago, Ill., 10. jan. Od kar je v letu 1871 krava, ki je bila last Mrs. Brady, z repom zamahnila, ko so jo molzli, in s tem prevrnila svetilko v hlevu, ki je povzročila ogenj, ki je tedaj spremenil Chicago v eno samo ogromno ruševino, mesto Chicago še ne pozna tako ogromne katastrofe, kot je pravkar zadela drugo največje mesto v Zedinjenih državah. Že zadnjih 16 let je mesto imelo več stroškov kot pa dohodkov. Dolgovi so rasti in mesto si je neprestano skušalo pomagati s tem, da je delalo vedno večje dolgove. Ta skrajno blazen načrt financiranja mestne vlade je pa končno privedel banke do tega, da mestu niso hotele več posojevati denarja. Mesto se je tako zadolžilo, da že sedaj plačuje letno 4 milijone dolarjev na samih obrestih. — Banke so izjavile, da pomeni to nezdrav finančni položaj za mesto, in da ni druge pomoči, kot da mesto skuša, da upelje zdrav finančni položaj v svoje blagajne. Ta odpoved bank je prinesla mestni upravi silno krizo. Mestna blagajna je absolutno prazna. Plače uradnikov, učiteljev, policistov in ognjegascev se ne morejo plačati. Poleg tega pa pomeni odrečeni kredit nevarnost za mestno prebivalstvo, kajti vodovod ne posluje redno, policistov je vedno več odslovljenih. Opuščenih je bilo tisoč policistov iz službe, in odtedaj so se v lomi povečali za 60%. Tudi 2000 drugih mestnih uslužbencev je bilo opuščenih zadnjo soboto. Mesto Chicago se nahaja v skrajno žalostnem položaju.

Smrt vojaka

V petek so starši Vinšek dobili žalostno vest, da je umrl njih sin John Vinšek v vojaški bolnici v New Yorku, kjer je služil pri armadi. Star je bil 24 let. Tu zapušta ženo in hčerko, starše, dve sestri in brata. V nedeljo je bilo truplo prepeljano na dom k staršem, na 776 London Rd. Pogreb se vrši v torek ob 8:30 zjutraj iz cerkve na Holmes Ave. na pokopališču sv. Pavla pod oskrbo J. Zele & Sons. Prizadetim naše globoko sožalje, ranjkemu pa bodi ohranjen blag spomin.

Maša zadušnica

Pretekli petek se je brala v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti sv. maša zadušnica za pokojnim Feliks Kramaršičem, sinom Mrs. Johane Kramaršič iz 39. ceste. 10. januarja je minulo leto, odkar je preminul Feliks. Mnogo sorodnikov in prijateljev ranjkega se je udeležilo sv. maše ob obletnici.

© Pismo ima pri nas John Lenarčič, doma iz Bevk.

Lepo petje na radio programu

Sedmi slovenski radio koncert v Clevelandu potom radio postaje WJAY se je vršil večeraj. Program se je bil tri minute zakasnil, toda vodstvo postaje nam je potem pridjalo pet minut, tako da smo bili še na dobičku. V nedeljo je nastopilo društvo "Zarja" z zborom, dvospevi, solospeli in kvarteti, in kdor je poslušal, je priznal, da je bilo petje naravnost krasno. Program je ovril slovenski trio z jako lepim igranjem, nakar je pod vodstvom Mr. Ivanusha in pri spremljevanju Miss Grm na piano nastopil zbor "Zarje" z odlomki iz opere "Urh grof celjski." Zbor je fino izvežban, glasovi so čisti, ubrani in majestetični, poleg tega pa moramo še pripomniti, da je Miss Grm imenitna pianistka. Igrala je dovršeno lepo. Edino, kar bi pripomnili je, da bi lahko izostal en ali drugi solospel ali dvospev iz opere, kajti vporabilo se je 35 minut za vse točke opere, kar je povzročilo, da so bile iz programa izpuščene štiri mišne pesmice, ki so bile obljubljene. Tupasem se tudi besedni dosti razločno slišalo, a splošen vtis je bil, da so "Zarjani" krasno zapeli. Kvartet v pesmi "Kazen" je bil imeniten, enako "Jaz pa za eno dekle vem." Našim Ribničanom je morala ugajati "Ribniška," ki je bila zapeta z vsem humorjem, ki ga vsebuje ta pesem. Enako krasno so zapeli "Oj z Bogom, ti planinski svet" in "Na tujih tleh." Prav radi bi še videli, da nastopijo "Zarjani" s svojimi melodičnimi glasovi. Bil je uprav krasen program. Pripomnimo naj, da je zbor "Zarje" nastopil brezplačno, in da bo večina pevcev igrala razne vloge v veliki narodni igri "Martin Krpan," katero uprizori društvo Ivan Cankar v nedeljo 26. jan. v S. N. Domu.

Odličen star naseljenec umrl v Minnesoti

Poroča se nam, da je te dni v St. Stephen, Minn. umrl odličen tamojšnji Slovenec Frank Vovk, star okoli 63 let. Bil je dalj časa župan mesta St. Stephen, predsednik banke, poleg tega je imel trgovino, žago in enako. Njegovi stariši so bili med prvimi slovenskimi naseljenci v Minnesoti. Počivaj v miru!

Pogrebnik Mr. Ferfolia

Naš slovenski pogrebnik v Newburgu, Mr. Louis Ferfolia, nam naznanja, da je dobil novo telefonsko številko, ki se glasi: Michigan 7420. Izrežite to notico in pokličite pravi telefon, kadarkoli ga potrebujete.

Grdina's Shoppe

Grdina's Shoppe, slovenska trgovina z opremo za neveste in družice, je dobila novo telefonsko številko in sicer: — Henderson 7112. Zapomnite si novo številko, kar vas lepo prosi Grdina's Shoppe. © Starišem Skufca, 18810 Cherokee Ave., je v nedeljo umrl novorojeni sinček. Pogreb v pondeljek popoldne pod vodstvom A. Grdina & Sons. Iskreno sožalje starišem!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NARODNA:

7- Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland do raznasadnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 10. Mon. Jan. 13th, 1930.

Gordijski voz.

Najnovejša naselniške postave in določila za pridobitev ameriškega državljanstva delajo silovito krivico ljudem. Ameriška vlada si v mnogih slučajih tozadevno sicer sama ne pozna pomagati, toda odpravila bi pa lahko najbolj kriveče slučaje. Na primer:

Mlad fant je prišel pred svetovno vojno v Zedinjene države. Iskal je tu priliko za zaslužek in boljši življenjski obstoj, kot mu ga je nudila priprosta domača vasica. Iz New Yorka je odstopoval proti zapadu, kjer je kmalu v tovarni dobil delo. Zaslužil si je nekaj denarja, imel je rad Ameriko in je sklenil sčasoma, da postane ameriški državljan.

Nekaj let po končani vojni pa je sklenil, da obišče svojo rojstno domovino. Ker se je bal, da ga v domovini ne bodo prijeli radi vojaške službe, je šel v domovino z napačnim potnim listom in z drugim imenom.

Kako je užival obisk v domovini! Kako je obiskoval pota in mesta mladostnih spominov. Šest mesecev obiska je minulo kot bi trenil. Ostal je tam celo leto. Medtem si je poiskal tudi izvoljenko svojega srca. Poročil se je. In nameraval se je vrniti v Ameriko, da si tam zopet poišče eksistenco, nakar bo dobil svojo mlado soprogo za seboj.

Medtem je pa Amerika spremenila svoje naselniške postave. Prišla je naselniška kvota v veljavo. In mladi mož je bil dolgo odsoten. Lahko ima težave, ako pride zopet v Zedinjene države, zlasti ker je potoval z napačnim imenom. Zato je sklenil pristati v Kanadi.

In iz Kanade je skrivaj prišel v Zedinjene države. Dosti težav ni imel s tem. Seveda ni bil pri tem pregledan od naselniških nadzornikov. Toda vprašal se je samega sebe: Ali me niso že pri prvem prihodu pregledali? Ali nisem bil že prej v Ameriki deset let, ali nisem vzel prvih papirjev?

In dobil je zopet delo pri stari kompaniji, in odločil se je, da si pridobi druge državljanske papirje. Toda začel je misliti, kaj če bo imel težave, ker se je predolgo mudil v stari domovini? In sklenil je, da vpraša. Vprašal je takega, ki je bil poznan kot "smart", toda je delal za denar in v resnici sam ničesar ni vedel.

Ta mu je nasvetoval, naj ničesar ne omeni, da je šel in obiskal svojo staro domovino. Sicer zna imeti sitnosti. In mož je molčal. Na prošnji za drugi papir je bilo treba navesti dan in mesto, kjer se je poročil. Navedel je, da se je poročil v Ameriki. In končno, z največjim zadoščenjem, v veliko tolažbo in ponos, je dobil drugi državljanski papir.

Minulo je leto. Kot ameriški državljan je mislil sedaj, da ima vse pravice. Sklenil je poslati po svojo ženo. Kot žena ameriškega državljanca pride sem lahko brez kvote. Šel je in si dal izpolniti potrebne listine. In sedaj je prišlo vse na dan. Ako je bil poročen v Ameriki, zakaj je žena v domovini? In kje je poročna listina, kje je bila izdelana in potrjena. Prišel je obup.

Kaj naj naredi? Žena ne more priti izven kvote, ker je v domovini, in ker se je tam poročil. In ko pošlje svoje državljanske papirje v Washington, da jih pregledajo in primerjajo, tedaj bodo odkrili napako, laž, nemišljeno sleparijo. Prišla bo sodnija, ki mu bo odvzela državljanske papirje, sam pa bo kaznovan radi krive prisege.

In če misli njegova žena priti sem izven kvote, tedaj mora čakati deset, petnajst let, predno pride na vrsto. In če siromak prizna svojo napako, svoj greh, ali ga more popraviti? Na noben način ne. Kajti postava pravi, da oseba, ki je prišla nepostavim potom v Zedinjene države po 3. juniju, 1921, ne more postati državljan, dasi tako osebo sicer ne morejo deportirati.

In če državljan ne more postati, tedaj tudi njegova žena ne more v Ameriko. Naj se vrne v domovino, so mu svetovali. Ne, ne gre, njegov obstanek je v Ameriki, njegov denar tu, on je Amerikaneec.

Kaj naj naredi? To je oni strašni Gordijski voz, katerega niti ameriška vlada sama ne more rešiti. In v Ameriki imamo danes stotisoče takih slučajev.

D O P I S I

Kenmore, O. — Radio program zadnjo nedeljo je bil prav dober. Poslušali smo ga v West Hill v Akronu. Naj bolj nam je dopadla pesem "Ko ptičica ta mala." Oh, kako lepo je donela! In pa te harmonike! Pa kako smo se vrtili ob zvoku godbe! Pa ne Ribničanke, ampak Laščanke, da boste vedeli, g. Danilo. Amerikancem se je pa najbolj dopadel moški zbor. Toda bilo je vse lepo: petje in godba. Radi bi slišali enkrat pesem "Po jezeru" in pa tisto, večno lepo "Ko prišel sem na sred vasi, zavriskal sem na vse strani."

Hvala vsem pevcem in godbenikom, in pozdravljeni. A. L.

Cleveland, O. — Dovolite mi, da izrečem najlepšo zahvalo vsem sodelavcem pri slovenskem radio programu. Posebno zadnjo nedeljo je bilo res nekaj krasnega. Mi zelo težko pričakujemo vsake nedelje, da vsaj za eno uro pozabimo vsakdanje skrbi. Moj mož in jaz sva tako zamišljena v program, da ne vidiva in ne slišiva ničesar drugega. Jaz sem bila celo pozabila na kavo in na cake, ki mi ga je hči na mizo prinesla, kar se

sicer nikdar drugače ne zgodi.

Vsa čast slovenskim trgovcem in njih požrtvovalnosti! Spoštovanjem

Mrs. Mary Jernejčič,
4021 E. 146th St.

Cleveland, O. — Od navdušenja in ponosa ne vem, kako in kaj bi napisala. Vem samo to, da je slovenska pesem neprekosljiva. Prišla je k nam kakor ponižna, duhteča vijolica in nas očarala.

Lepota slovenske dežele, njenih gora, dolin in gozdov, lepota njenega modrega neba in mesečne krasne noči, sladkost prve ljubezni, ko človeku duša drhti sreče, dala nam je občutiti Zormanova "Oj večer je že." V tej pesmi je prišla miloba slovenske pesmi do veljave, kar je tudi njen največji kras.

Naj mu bodo naše solze ginenosti vsaj en mal odstotek plačila, ki ga on zasluži. Enako velja za obe pevki in za g. Banovca prejšnjo nedeljo. Peli so najlepše. Zelo rada bi slišala od Udovičeve "Naj bo lepa le tušina, lepša nego dom moj ni." Od Lovschetove bi pa rada slišala "Ptička" in pa "Zajop mi ptička glasno" — to so njene najlepše.

Kadar bo pa g. Banovec pel v Clevelandu ali v bližini, bi pa radi, da bi zapel "Ko brez miru okrog divjam." Ne vem, če je pesem prikladna njegovemu glasu, kot tenorju, če je, lepo prosim, g. Banovec, da nam jo zapoje. Vas pozdravlja

Naročnica iz okolice.

Milwaukee, Wis. — Dovolite, da Vam pošljem iz Milwaukee, kjer se je vršil meni na čast jako prijeten banket, najudanejši p. zdrave. Nameraval sem priti takoj po banketu v priljubljeni Cleveland, toda ker so bili razni nujni zadržki glede bodočih koncertov, sem moral svoj odhod odložiti za en teden. Ker imam v Chicagu tretji internacionalni koncert dne 18. maja v Orchestra Hall, bom moral tudi tam en dan se ustaviti, da uredimo vso zadevo. Prošlo nedeljo smo se trudili dobiti slovenski program iz Clevelanda, pa nam žal ni bilo mogoče tega dobiti. V Chicagu bom si ponovno ogledal opero.

Prosim Vas uljudno, blagovolite priobčiti v Vašem cenj. listu doslej že aranžirane koncerte, za kar Vam izrekam tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Koncerti:

- 18. januarja, Pittsburgh, Pa.
 - 26. januarja, Claridge, Pa.
 - 2. februarja, Moon Run, Pa.
 - 23. februarja, Cleveland-Newburgh, Ohio.
 - 18. maja, Chicago, Ill. — Orchestra Hall.
 - 25. maja, Milwaukee, Wis.
 - 2. junija, Calumet, Mich.
- Naselbine, ki žele aranžirati koncerte, naj naslovijo svoje dopise na: Svetozar Banovec, 442 National Ave., Milwaukee, Wis.

Še enkrat najlepša hvala, udani in hvaležni Banovec.

ŽENIN NA POSODO

V nekaterih krajih na Ni-zozemskem se je komaj pred kratkim iztrebila navada je-mati ženina na posodo. Deklice revnejših slojev so si za pust ali za glavni semenj najele fanta in še potem z njim postavljale, češ, glejte, moj je Fantu so plačevali piti in jesti, on pa jih je moral zato zabavati in plesati z njimi, kolikor se jim je zljubilo. Če ene dekle ni zmoglo denarja za takega navidez ženina, se jih je pa po par skupaj vzelo. No, včasih se je pa tudi pripetelo, da je iz šale postala resnica.

Pa recite, da ni res...

Kampanja za nove vloge, ki se vrši sedaj za slovensko, North American banko, je uspela tako sijajno, kot še nobena doslej. Kamor so direktorji ali delničarji potrkali, povsod se je nekaj dobilo. Kampanjski odbor, ki poroča o uspehu kampanje, ne more prehaliti vladnosti in prijaznosti naših rojakov. Meni se kar smilijo, ti naši direktorji in delničarji, ki se pritožujejo, da jih rojakji kar iz hiš ne pustijo. Pridejo skupaj stari prijatelji in znanci, pa se pogovore o prošlih časih, to in ono, pa mine ura, kot bi trenil. In ko se poslove od hiše, pa gotovo ne odidejo praznih rok.

"Saj bi bili že sami prinesli, pa se človek ne more odtrgati od hiše. Vedno sem njega silila, naj nese tisto knjižico na slovensko banko. Pa saj veste, kako je. Zvečer pride z dela domov, pa je malo truden, malo siten, pa ostane doma. Toliko se pa že zavedamo, da raje podpiramo slovensko podjetje, kot pa judovsko."

Tako ponavadi pravijo naše gospodinje, ki so za tri stebre skoro v vsaki hiši.

In tako se je zgodilo, da kampanjski odbor ni mogel obiskati vseh, katere je mislil, za nove vloge. Prosil je vodstvo banke, če morejo v kampanjo podaljšati vsaj do 20. januarja, ker da niti polovico hiš niso obiskali do zadnje sobote. Banka je dovolila in kampanja se je podaljšala do 20. januarja.

Torej samo še do 20. januarja je čas, da prenesete svoj denar, ki ga imate vložene po drugih bankah, na slovensko, domačo banko. Kdor vloži novo vlogo do 20. januarja, mu bo obrestovan denar od 1. januarja 1930, torej ne bo nihče na izgubi radi obresti.

Dajmo, odločimo se, odločite se še vsi tisti, ki niste bili do sedaj vložniki na North American banki, da boste to storili in tako postali močan stebel slovenskega bančnega zavoda. Če hočemo Sloven-cij in Hrvatje v Ameriki kaj doseči, homo to storili le s pomočjo eden drugega. Vsi smo prišli sem praznih, toda pridnih rok. Delali smo, gurali, v potu svojega obraza smo jedli svoj kruh. Živel, stisnjeni v malih, nizkih, zaduhlih sobah. Delali po 10, 12, 16 in več ur na dan, da smo si mogli nekaj pritrpati od ust za deževne dni.

In ko smo puščali svojo mladost, svojo silo, svoj mozeg v zaduhlih tovarnah, med vrtečimi se kolesi in jermen-jem, ko je bilo naše življenje vsak trenutek na tehnični — kdo je bogatel od krvavih žuljev vaših rok? Kdo je bogatel in si nakladal milijone na kup, poželežljivo, hlastno, kot sestradan volk? Ali vi?

Ne! Ameriškega kapitalista ste bogateli, njemu ste lajšali življenje, da je lahko zapravjal po borzah, po zabavišcih, po letoviščih. Vam je pustil samo toliko, da ste mogli skromno preživeti svojo družinico in če ste bili tako srečni, da ste bili zdravi in da ste si lahko nekaj pritr-gali od svojih ust, ste si mor-da prihranili par dolarjev, da vam ne bo treba na stare dni v sirotišnico.

Je dobro, da si enkrat povemo iz oči v oči. Pa si dajmo!

Se se dobi kdo, ki ne bo dal svojih prihrankov na slovenski denarni zavod za vse na svetu. Ne, njemu ni zadosti, da ga je ameriški kapital izkoristil in mu izpil, skoro bi rekel, njegovo srčno kri, ne, njemu to ni zadosti. Potem, ko ga je ameriški bogataš go-

nil po tovarni od ranega jutra, do poznega večera, ga priganjal k delu, da ubogi rojak niti kihnil ni utegnul, mu je vrgel nekaj mrvic dolarjev vsak teden, da si kupi kruha, ki ga je jedel v solzah.

In potem, ko si je rojak prihranil po dolgih letih par centov, pa gre in jih naloži v banko istega kapitalista, ki mu je izpil mladost, da mu s tem povrne z dobrim za slabo. Tako ima sedaj kapitalist od denarja, ki ga je stokrat, tisočkrat premalo plačal za delo, ki ga je opravljal naš rojak zanj, nazadnje še dobiček.

Taka je naša zavednost, taka je slovenska zavest!

Dobro je, da niso vsi rojakji taki, ampak veliko jih je še. Okrog 15.000 naših rojakov je sedaj vložnikov na slovenski banki. Kje so pa drugi? Tudi tem bi se morale enkrat odpreti oči, da bi pričeli misliti, vsaj nekoliko misliti, da kri ni voda. Ampak nekatere so že taki, če ga bogataš udari po enem licu, bo ponižno snel klobuk in bo rekel: "Gospod, če jih je volja, pa naj me mahnejo še po drugem."

Čeravno dobro vedo, da je North American Trust banka ravno tako varna, kot vsaka ameriška banka, da je ravno tako pod državnim nadzorstvom, kot vsaka ameriška banka — pa bolj zaupajo tuju, bolj zaupajo gospodarjem bank, katerih še nikdar v življenju niso videli, katerih tudi nikdar ne bodo. Do obli-

ja pridejo samo njih usluž-bencem in vendar jim zaupa jo vse svoje premoženje.

Slovenski banki pa, ki je v pretečenem letu bolj napredovala, ako primerjamo njeno premoženje s premoženjem drugih bank, kot vsaka druga banka v Clevelandu, tej banki pa ne zaupajo.

Ne zaupajo slovenski banki, kjer poznajo vsakega delničarja, kjer poznajo od predsednika banke, pa vse doli do zadnjega uslužbenca.

Slovenska banka ničesar ne prosi vbojajme. Trka le na zavednost rojakov, da podpi-rajajo domače, slovensko podjetje, zavod, ki si je drznil vgnezditi se sredi široke ameri-ške vsemogočnosti z name-nom, da varje svoje rojake pred pohlepnostjo tujca, da pomaga svojim rojakom do lastne hišice, da ostane nekaj slovenskega denarja v sloven-skih rokah.

Dobro je povedal tisti za-vedni rojak, ki se je izrazil prav po domače: "Če me že morajo jesti uši, naj me raje domače, kot pa tuje!" S tem je mislil povedati, da če že ima kdo dobiček od mojega denarja in dokler je moj de-nar varno naložen, naj osta-ne raje v slovenskih, doma-čih rokah, katere slovenske roke bodo tudi meni pomaga-le, kadar bom rabil pomoči.

Ravno tako je, pa nič dru-gače. In kar pripoznajte, da sem povedal resnico — pa brez zamere.

Jaka Debevec.

Pred 15. leti v Clevelandu in po svetu.

Iz arhivov "Clev. Amerike" leta 1914.

Dne 4. novembra, 1914, je bila povožena tedaj 10-letna Josipina Jadrach na Superior Ave., in 40. cesti. Odpeljali so jo v bolnico. Podrl jo je neki motorciklist.

Ko so novembra meseca, 1. 1914, državljani v državi Ohio glasovali za ali proti prohibiciji, je bila prohibicija poražena s približno 110.000 glasovi. Tri leta pozneje pa je bila sprejeta z večino 60 tisoč glasov.

Društvo ZMB je dne 15. novembra 1914, uprizorilo v Knausovi dvorani krasno igr-o pisatelja Finžgarja "Naša kri." Po igri, kot čitamo v oglasu, so dobili posetniki igre "prosto pivo."

Tretje leto redne državljanske šole se je pričelo dne 10. novembra, 1914, v Grdinovi dvorani. Prvi večer se je vpi-salo 76 rojakov.

V nedeljo, 8. novembra, 1. 1914, je praznovala fara sv. Vida dvajset-letnico svojega obstanka. Vršile so se sloves-ne službe božje, popoldne pa-rada, zvečer pa veselica in ig-re v šolski dvorani.

Znane tovarne H. P. od American Steel & Wire Co., City Forge, Brown Hoisting Co., Chicago American Pneumatic Co., so v sredini novem-bra meseca, 1914, odpustile 1500 delavcev, med njimi štiri-sto Slovencev. Z delom je bilo tedaj zelo hudo.

Da je bilo v Clevelandu pred 15. leti že precej avtomobilov, posnemamo iz časopis-nega poročila, v katerem se naznanja, da so tatovi v Cle-velandu tekot oktobra mese-ca, leta 1914, ukradli 171 av-tomobilov.

Dne 14. novembra so dobi-li sledeči Slovenci državljanske papirje: Frank Podob-nikar, Frank Lušin, Frank Petrič, Louis Žagar, Frank Ivančič, Konrad Kogovšek, L. Vrčič, Martin Svete, J. Crnkovič, Jos. Oklešen, J. Volk, John Stanovnik, John Klaus, John Lovšin, Jos. Bokar, Ci-iril Kunstelj, Andrej Rogelj,

Jos. Fabjan, Andrej Pečar, J. Grom, Martin Seme in An-drej Petelinkar.

Napaden je bil 16. novem-bra, 1914, rojak George Ma-lik, ki je stanoval na 884 E. 137th St. Bil je zelo nevar-no potolčen. Napadalec sta po storjenem činu hotela po-begniti po progi N. Y. Central železnice, toda jima je vlak zaprl pot, nakar ju je policija aretirala.

Dne 14. novembra, 1914, sta se poročila v Clevelandu Anton Podpadec in Ana Jad-rich.

V St. Clair bolnici je dne 17. novembra, 1914, umrl ro-jak Martin Skebe, ki se je po-nesrečil pri padcu iz voza. Ranjki je bil star 35 let, do-ma iz Brešč na Dolenjskem. Bil je član društva Srca Jezu-sovega.

Dne 26. novembra, 1914, je društvo sv. Ane, št. 4, SDZ razvilo novo zastavo v Grdi-novi dvorani.

V ponedeljek, 21. nov. 1914, je šel rojak Frank Špendal proti saloonu rojaka Klemen-čiča po pivo. Ne ve se, kako da je pri tem zašel na železniško progo, kjer ga je dohitel vlak in povozil. Zapustil je ženo in tri otroke. Doma je bil iz Podkriža.

Rojaku Frank Sternisha so dne 22. novembra 1914 odre-zali nogo radi neke zastarane bolezn.

Dne 29. novembra, 1914, je društvo Triglav v Clevelan-du prvič uprizorilo igro "Ma-terin blagoslov," katero je po-zneje še večkrat ponovilo.

Dne 22. novembra, 1914, se je na sodniji v Clevelandu končala obravnava, katero je upeljal rojak Frank Jakšetič radi poškodb, ki jih je dobil pri delu pri Standard Brick Co. Sodnija je prisodila roja-ku \$5500.00 odškodnine. Jak-šetič je hotel imeti denar iz-plaćan v gotovem denarju, to-da, na prigovarjanje odvetni-ka se je zadovoljil s čekom, katerega je pozneje s pomoč-

(Dolje na 3. strani).

Če verjamete, al' pa ne...

"Včeraj sem bil v cirkusu in sem videl tam nekega človeka, ki je bil brez rok, pa je igral na glasovir. Pa še kako imenitno je igral."

"Saj to ni nič posebno čudnega. Moja žena tudi poje, pa nima glasu."

△
Fant bi bil rad dobil dekle-ta, pa mu je povsod spodlete-lo, ker ni znal plesati. To ga dovede, da se odloči, da se na-vadi plesati, pa naj stane, kar hoče. Gre v plesno šolo in razodene učitelju, da bi se rad navadil plesati. Učitelj mu da par plesnih vaj, potem pa reče:

"Dve stvari ste, radi kate-rih se vi nikdar ne morete na-vaditi plesati."

"Katere pa sta ti dve stva-ri?"

"Vaši nogi."

△
Dragi rojak, ki je stanoval v veliki hiši, kjer je stanova-lo več raznih strank, se neke-ga dne zapozni (s a m o en kvort sta ga spila s prijate-ljem) in ko pride do večnih vrat, vidi, da ni bil vzel klju-ča seboj. Ni kazalo drugače, da stopi pred hišo na cesto in zavpije gori v okno:

"Hej, ženka! Vrzi mi no-doli ključ od večnih vrat!"
V istem hipu pa se je zgru-dil nezavesten na tla, kar so ga pobili ključki na tla, ki so prileteli iz oken vseh stano-vanj.

△
"Ob kakšnem času pa se je izvršila tatvina?" izprašuje sodnik pričo.

"Čakajte — jaz mislim..."
"To me nič ne briga, kaj vi mislite; mi hočemo samo ve-deti, kaj vam je znanega o tej stvari."

"Well, potem me pa ne po-trebuje tukaj za pričo. Jaz namreč ne morem govoriti, če ne mislim — saj nisem odvet-nik."

△
Mali Jurček je dobil prve hlače. Starši so ga vzeli na izprehod in Jurček je ves po-nosen stopal poleg staršev. "Ti, stara," reče mož ženi. "To bi se jaz smejal, če bi se Jurčku sedajle nekaj primeri-lo v hlače."

Ni minilo od tega pet mi-nut, ko se Jurček ustavi, se obrne proti svojemu atu in re-če:

"Ata, smejaj se!"

△
Najemnik se pritoži proti hišnemu gospodarju: "V sta-novanju že dolgo časa stre-ha pušča vodo in kuhinja je polna vode. Kako dolgo bo pa to trajalo?"

"Kaj pa mene izprašujete? Kaj sem mar jaz vremenski prerok?"

△
Na nekem samostanu je bil latinski napis: Hic editur in pulvere et bibitur in lacrymis. (Tukaj se je v prahu in pije v solzah). Mimo pride kmeč-ki možak s svojim sinom, ki je hodil v prvo latinsko šolo in mu reče: naj mu prevede-ta latinski izrek v slovenšči-no. Mladi učenjak ogleduje napis, pa reče: "Tukaj se je, da se vse kadi, in pije, da sol-ze kapajo."

△
Marjašarji, kaj tacega se že ni zgodilo precej časa! Trije so igrali marjaš, Knaus, Jak-šič in Zalokar. Knaus napo-ve plauder. V roki je imel osem hercov, od sedmice do asa, pik sedmico in krajc sed-mico. Pa je šel in igral ven herc sedmico. Zalokarja smo morali z vodo močiti, da je prišel k sebi, Knaus je pa še sedaj v nezvesti.

1930	JAN.	1930
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

18. — Društvo Eastern Star priredi zabavni večer v Slov. Domu na Holmes Ave.
18. — Skupna društva SSPZ. Ples v spodnji dvorani SND.
19. — Društvo Zorislava, igra v šolskih prostorih na Bliss Rd.
19. — Društvo Slovenski Sokol, telovadba in ples v SND.
25. — Cleveland Broadcasters št. 42 Z. S. Z., plesna veselica v Grdinovi dvorani.
25. — Ženski Klub Slov. Doma priredi zabavo v Slov. Domu na Holmes Ave.
25. — Društvo "Jugoslav Camp," št. 293, W. of W. ples v spodnji dvorani SND.
26. — Društvo Balkan priredi igro v Slov. Del. Dvorani na Prince Ave.
26. — Društvo Loyalties, S. N. P. J., priredi "Snow Dance" v Slov. Domu na Holmes Ave.
26. — Dramsko društvo Ivan Cankar. Predstava v avditoriju SND.
26. — Slov. Ženska Zveza št. 32, maškeradna veselica v šolskih prostorih na Bliss Rd.

FEBRUAR

1. — Društvo Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J. priredi ples v Grdinovi dvorani.
1. — Društvo Svobodimiselne Slovenke, št. 2, SDZ, ples v spodnji dvorani SND.
1. — "Silvester Mask Club," ples v avditoriju SND.
2. — Društvo Lilija priredi igro v Slov. Domu na Holmes Ave.
2. — Dramsko društvo "Ab-rašević," predstava v avditoriju SND.
8. — Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 S. D. Z. priredi plesno veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
8. — Društvo sv. Katarine št. 29 Z. S. Z., maškeradna veselica v Grdinovi dvorani.
8. — Društvo "Comrades," št. 566, SNPJ, ples v avditoriju SND.
8. — Društvo "St. Clair Grove," št. 98 W. of W. Ples v spodnji dvorani SND.
9. — Slov. Soc. Klub, št. 27, JSZ. Predstava v avditoriju S. N. D.
13. — Društvo George Washington, št. 180, JSKJ. Ples v spodnji dvorani SND.
15. — Društvo Vipavski Raj št. 312 S. N. P. J. priredi zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
15. — Društvo Lunder Adam, št. 206 SSPZ. Ples v spodnji dvorani SND.
16. — Dramsko društvo Triglav. Predstava v avditoriju SND.
22. — Društvo "Cleveland," št. 126, SNPJ. Zabava v avditoriju SND.
23. — Društvo Orel priredi igro v Knausovi dvorani.

MARC

1. — Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14, SDZ. Ples v spodnji dvorani SND.
2. — Dramatično društvo Krka, predstava v S. N. Domu na 80. cesti, ob 8. večer, v korist Narodnega Doma.
2. — Slovenska Ženska Zveza št. 10 priredi veliko maškeradno veselico na pustno nedeljo v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
2. — SDZ. Obe dvorani SND. Predstava in ples.
8. — Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37, JSKJ. Ples v spodnji dvorani SND.
9. — Bavarsko pevsko društvo. Avditorij SND. Koncert.
15. — Društvo Vodnikov Venedec, št. 147, SNPJ. Ples v spodnji dvorani SND.
16. — Društvo "Comrades," št. 566, SNPJ. Predstava v av-

ditoriju SND.

22. — Društvo Napredne Slovenke, št. 137, SNPJ. Ples na čast vsem Pepetom in Pepcam v spodnji dvorani SND.
23. — Telovadna akademija v S. N. Domu, priredi jo Orel.
29. — Pevsko društvo Zarja. Zabava s petjem v spodnji dvorani SND.
30. — Dramsko društvo Ivan Cankar. Predstava v avditoriju SND.

APRIL

6. — Dramsko društvo Ab-rašević. Predstava v avditoriju SND.
13. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 K. S. K. J. priredi pasijonsko igro v avditoriju S. N. D.
20. — Glorija Strnič, koncert v avditoriju SND.
26. — Društvo Lipa, št. 129, SNPJ. Zabava in ples v spodnji dvorani SND.
27. — Hrvatsko Gospojinsko društvo priredi predstavo in ples v Grdinovi dvorani.
27. — Slovenska Mladinska Šola, SND. Otroška pomladna predstava v avditoriju SND.

MAJ

4. — Dramatično društvo Krka, zaključna predstava v S. N. Domu, na 80. cesti, ob 8 uri zvečer.
1. — Društvo sv. Cecilije, št. 38, SDZ. Ples v spodnji dvorani SND.
4. — Pevsko društvo "Blau Donau." Koncert v Avditoriju SND.
11. — Materinska prireditev društva Orel.
11. — Piknik S. N. Doma v Maple Heights, na farmi pri Goriški na Green Rd.
18. — Dramsko društvo Triglav. Predstava v avditoriju SND.
25. — Društvo Kristusa Kralja. Predstava v avditoriju S. N. D.

JUNI

15. — Društvo Bled št. 20 S. D. Z., piknik na Goriških prostorih na Green Rd.
22. — Društvo Carniola Tent št. 1288, T. M., ima veselico v Slovenskem Društvenem Domu v Euclid Village.
22. — Društvo Warrensville št. 31 S. D. Z. priredi piknik na Goriških prostorih na Green Road.

JULIJ

13. — Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ priredi piknik na špelkotovih farmah.
13. — Piknik S. N. Doma v Maple Heights, v Maple Gardens.
20. — Društvo Orel, telovadba in piknik na Pintarjevih farmah.

AVGUST

3. — Piknik društva sv. Katarine št. 29 Z. S. Z. na špelkotovih farmah.

Strela je udarila v posodo z dobrim žganjem

Pariz, Francija, 10. januarja. — Strela je udarila v vasi St. Jean v poslopje, kjer je bilo shranjenih 400 galon finega žganja. Radi strele se je hiša porušila, in to je povzročilo, da so sodi popokali in dragocena tekočina je začela teči na cesto. Vaščani so seveda takoj prihiteli s svojimi posodami, da so zajemali dragoceno pijačo, zraven je pa prišlo tudi nekaj prasev in gosi, kar je povzročilo, da se jih je prijel pijanost, in so imeli kmetije dovolj težav, predno so pijano živino in perutnino polovili.

SVETLOBA IN SENCA

Povest

"O mene tudi! Ampak človek si ne more izbirati in če že moram trpeti, je boljše, da trpim po nedolžnem."

"Boljše je že, boljše, dobro pa ni."

"Kolikar jaz Toneta poznam, ne trpi on toliko kot vi."

"Oh, kako rad bi bil namesto njega zaprt!"

"Vidite zato, ker ste nedolžni. Tretve pa si take sitnosti ni k srcu gnal, tudi ko je bil po pravici obsojen. Dvajset kron bi bil moral plačati ali pa sedeti. Odsedel jih bom, je dejal; nikjer jih tako lahko ne zaslužim."

"Kar pojdi, Bric, kar pojdi," je dejal stari mož.

"Saj grem," se je obotavljal cerkovnik. "Meni je le hudo gledati, kako vi s svojo žalostjo sami sebi vamo kopljete. Ali mislite, da pomagajte Tonetu, če sebi škodujete?"

Vse prizadevanje Bricovo in hčere Mane, ki se je posebno zdaj bala za očeta, ko je bila sama pri hiši, je bilo zaman. Starec se je bil tako zagrizel v svojo žalost, da ni mogel ne mirno spati, ne jesti, ne delati, da mu je presedala vsaka tolažilna beseda.

Ljudje so sploh milovali Klančarja in Toneta, češ, če je tudi kriv, ni storil iz hudobnega namena, in Miha če bi zdaj ne bil izteknil, bi bil drugokrat. Gašper se je Jerici posebno prikupil, ko se je pridružil, da je Tone nedolžen in sploh da je neumno, da se tak šum žene zaradi take malenkosti. "Fantje se bodo vedno pobijali. Saj se še gospoda tepe. Predsnočnim nam je bral Rožman iz novin, da so našli poslanca na Dunaju dobro pobijali. — To bodo pa sedeli, — je dejal Tretve. — Nič, je rekel Rožman, ti so zunaj postavle. — To bi moralo veljati tudi za fante, da bi vse sami med seboj uredili. Kdor gre na vas, mora biti na vse pripravljen. Miha je bil gotovo večkrat v večji nevarnosti; zdaj se je zgodila nesreča. "Lehko bi bil pa tudi on ubil ali mene ali pa koga drugega."

"Gašper, saj ne ti ne pojdeš več v tako družbo, kjer bi te utegnili ubiti ali pa ti koga drugega. Gašper, obljubi mi to!" je prosila Jerica. "Kako bi bilo meni hudo, če bi tebe tako dobili mrtvega v rosi! In če bi ti koga ponesrečilo ubil, kako bi bilo mene groza pred teboj. Jaz te imam tako rada, stori ti to meni na ljubo! V prejšnjih časih sem bila tudi jaz neumna in sem se smejala tem fantovskim navadam; zdaj sem pa izpregledala. Mlado življenje za prazen nič, kako grozno, in kaj šele na onem svetu!"

Gašper se je nekoliko pomišljal, bolj na videz; zakaj tudi njemu je bil nesrečni dogodek omrazil fantevske navade.

"In tisto smrt mi prinesi, Gašper!" je dejala Jerica; "jaz po bom sežgala; tako se bojim, da ne bi spravila v nesrečo tebe in mene."

Gašper je vse obljubil; tako mehkega in voljnega še ni bila videla Jerica, ki se je tolažila z mislijo, da prinese ta nesreča njej novo srečo. Gašper je začel kar siliti, da naj se že določi poročni dan in napravi svatbo, in je res težko čakal poroke, ker se je nadejal, da mu nove razmere preženo težke spomine. Čez dan ga je pač motilo delo, in vendar so ga večkrat in ponevedoma zanesle noge na Steg, predno so pijano živino in perutnino polovili.

proč in se oziral, če ga ni kdo videl. Natihem je bil hud, če ga je kdo vprašal, kje da se je pravzaprav zgodila nesreča; naglas si pa ni upal jeziti. Ponoči, kadar ni mogel spati, pa so ga še vedno napadale razdražene misli, in preobčutljiva ušesa so še čula znano Mihovo hojo. Večkrat je strmel v sovražno noč in se zgenil ob vsakem najmanjšem šumu. Potem pa ga je zopet plašila tihoča, da si je zaželel kakšnega znanega ropota. Veselil se je voza, ki je škripal po osamljeni cesti, in se jezil, zakaj da hodijo fantje tako zgodaj leč, zakaj ne pojo na cesti. Če bi ga ne bilo sram, bi prosil mater, naj spi v njegovi spalnici. Zadržal se je parkrat prav dolgo pri Kržanovih, kjer je bil v Jeričini družbi miren in vesel. Potem se je pa kar nekako bal domače hiše in temne spalnice. Krčmo je bil precej opustil, ker so preveč govorili o Mihui in Tonetu in se mu je zdelo, da hočejo njega dražiti. Jerici, ki mu je bila kakor angel varih, ki ga bo rešil hudih spominov, se je kazal tako hvaležno vdanega, da se je topilo dekletu srce od blažene sreče, da je ukrotila takega junaka. Gašper ji je bil res tudi prinesel svojo smrt, ko jo je bil natanko ogledal in skrbno obrisal, in Jerica jo je sežgala v znamenje, da je zdaj k o nec prejšnjega življenja. Saj drugim ljudem človek neumnosti tolikanj ne zameri; da so le svoji pametni!

Prišli so oklici, in ženini je začel z drugom, nevesta z družico vabiti v svate.

Mana je bila za to žalost že kar otopljena, ko je morala nositi toliko druge. Brat je bil še vedno v zaporu, in oče je pešal in hiral od skrbi in bridkosti. Na njenih ramah je slo nelo gospodarstvo in gospodinjstvo.

"Mana, jutri zjutraj pojdeva na Primskovo k Materi božji, da nam ona pomaga, če je božja volja," je dejal oče zadnjega nedelja pred adven tom.

Mana je molče prikimala in hvaležno pogledala očeta, ki je izbral ravno tisti dan, ko bo Gašperjeva poroka, ko bodo peli in vriskali po vasi njej v zasmeh in žalost.

"Ali ste Vi zadosti trdni za tako pot?" je vprašala sočutno Mana.

"Jaz sem se obljubil," je dejal oče, in hči je stopila k Bricu povedat, kam da pojdeva in da naj pazi on na hišo.

Bric si je mislil, da ve, zakaj da sta si bila izbrala ta dan, a rekel ni nič; samo to je opomnil, da naj hodiča počasi in počijeta parkrat, ker se bo oče utrudil.

"In nekaj kruha vzemi s seboj!" je dejal. "In veš, kaj je prav dobro? Glej tukaj steklenico hruševca! Tega vzemi! Ti ne veš, kako to človeka pogreje. Jaz sem ga vzel pri vojaki in vsak marš polno čutaro s seboj in nisem nikoli opešal. Kakor otepte se padali drugi v vročini in prahu; meni ni bilo nikoli nič. En poizer, kadar so mi začela kolena nagajati, in dober sem bil. Nekateri so pa norci; ali nič ne pije ali pa preveč; jaz pa zmijaj, kar je prav."

"Pa še za nas molita!" je dejala Rozala Bricova.

"Za Toneta," je dejal Bric "se pa stvari dobro sučejo. Priče so vse dobro govorile zanj, in jaz mislim, da bo preiskava kmalu ustavljena."

"Kaj pomaga to!" je dejala Mana. "Sum bo vendar ostal na Tonetu."

"Od moje strani, Mana," je dejal Bric, "leti sum vse drugam, in če bi bil Tone res v nevarnosti, jaz bi govoril."

"Oh, nikar ne sumniči, Janez!" je dejala Mana, ki je vedela, kam da merijo besede. "Saj vidiš, kako hudo je

Tonetu, ki so ga osumili, in hudo nam zaradi njega."

Studena megla je ležala na tihih dolini, ko sta se napotila oče in hči na božjo pot.

"Zadnjo noč spi Jerica v očetovi hiši," je prišlo Mani na misel, "in v par urah bosta Gašper in ona srečen par, in nov rod bo zrastle iz stare hiše. Mi pa smo obsojeni na staranje in smrt."

Otrnila si je solzo, ki jo je bila iztisnila poleg lastne bridkosti tuja sreča.

"Moliva, dokler gre pot po ravnom!" je dejal oče, snel klobuk s sive glave in začel naglas moliti.

Ko se je spela pot navkreber, je opominjala hči, naj ne moli naglas, naj se pokrije in nekoliko odpočije, in ponujala mu je jedi in steklenico, ki jo je bil Bric napojnil.

Dan se je dolgo obotavljal, in narava je vstajala počasi. V višini je ostro zaviknil kragulj, in s težko perotjo je izpreletela tropa vran in sedla na temne smreke. V dolini je zapel zvon, in Mana se je zgenila. "Na svatbo vabi," si je bila meni namenjena," si je dejala.

(Dalje prihodnjiki)

PRED 15. LETI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

jo odvetnika zamenjal za gotov denar. Denarja ni hotel nesti na banko, pač pa si je žepe nabasal z bankovci in odšel proti domu nekeje v So. Brooklynu. Njegov prijatelj se je izjavil, da je Jakšetiča jako skrbel denar, toda domov ni prišel. Najbrž je bil spotoma napaden in ubit, kajti videli ga niso več.

Kavarne so odpirali v naselbini meseca decembra, 1914, sledeči rojaki: Vinko Pristov je odprl svoje prostore na 6212 St. Clair Ave., Ivan Tomazič je odprl na 6028 St. Clair Ave. kavarino "Triglav," Primož Kogoj pa kavarino na 6219 St. Clair Ave.

Dne 9. decembra, 1914, so dobili sledeči Slovenci državljanske papirje: Alois Kebe, Mihael Jeršinovič, Jacob Jerina, Jos. Prijatelj, Jakob Rotar, Matevž Kuclar, Fr. Prah, Josip Zupan, Ignac Jeraj, Anton Škul, Ignac Znidarič, Jos. Leban, Frank Jager, Fr. Lach, Mike Kirbis, John Babič, Jos. Fakult, F. Baskovic, Frank Nahtigal, Maks Česnik, Ignac Prelogar, Frank Volk, Anton Pouše, Andrej Valenčič, John Matjašič, Peter Bizjak.

Dne 3. decembra 1914, je v Elkhart, Indiana, umrla Mary Kastelic, jako dobro poznana v Clevelandu. Stara je bila šele 38 let.

Umril je 11. decembra, 1914 rojak John Rošel, ki je zapustil ženo in tri otroke.

Dne 10. decembra 1914, je umrl rojak Jos. Bevec, star 32 let, samski. Umril je za sušico. Dasi slaboten, je delal v tovarni do zadnjega. Doma je bil iz St. Ruperta. Par mesecev prej mu je umrl oče v domovini, ki mu je zapustil vse imetje.

DNEVNE VESTI

"Papagajeva" bolezen divja po Ameriki

New York City, 11. januarja. Dve osebi sta umrli na novi, čudni bolezni, kateri so dali zdravnikovi ime "psittacosis," katera bolezen se prime ljudi s tem, ker gladijo papagaja. Enajst oseb je dosedaj zbolelo. V Nemčiji je doslej na tej bolezni umrlo šest oseb, 15 pa jih je zbolelo. Ena oseba je umrla na Poljskem.

15,700 Kitajcev zmrazilo v enem dnevu

Peiping, Kitajska, 11. jan. Kitajska še ne poznata tako ostre zime kot je letos. Prebivalstvo strašno trpi, od mra-

za in pomanjkanja živeža. V mnogih krajih ljudje sploh nimajo nobenega živeža. Iz province Shansi se poroča, da so tam našli doslej že 15.000 mrtvih, in sicer starejših ljudi in otrok, ki si sami ne morejo poiskati živeža. V raznih drugih krajih je doslej nad 1000 oseb poginilo od lakote ali od mraza.

Ruski koledar je brez vsake nedelje

Moskva, 10. jan. V Rusiji štejejo letos leto "13." Rusi začnejo šteti od 1. nov. 1917, ko se je začela rdeča revolucija. Novi ruski koledar ima petdnevni delovnik, nič nedelj in 12 mesecev vsako po 30 dni. Pet posebnih dni v letu so boljševiski prazniki. Vsi drugi prazniki so odpravljeni zaeno z nedeljo. Tudi se v Rusiji ne reče več ponedeljek, torek, sredo, itd. pač pa: kladivo, srp, solnce, zvezda in snop. Vsak peti dan je dan počitka.

Dobro žganje lahko dobi te iz koruznega sladkorja

Washington, D. C., 10. januarja. — Prohibicijski komisar Doran se je te dni izjavil, da se da pridelovati iz koruznega sladkorja jako dobro žganje, in ta činjenica dela vedno večje skrbi prohibicijskemu uradu. Izmed 3900 kotličkov, katere so zvezni agenti zaplenili v decembru lanskega leta, jih je rabilo 3450 sladkor iz koruze za izdelovanje žganja. In žganje, izdelano iz tega sladkorja, je baje jako okusno, kot trdijo zvezni izvedenci.

* Pismo ima v našem uradu John Colnar.

* Nekaj norec v Harrisburgu je v blaznici umoril zdravnika, ki ga je prišel nadzorovat.

* Predsednik Hoover bo postal častni doktor državne univerze v Wisconsinu.

HIGIENA POLJUBOVANJA

Ena najprijetnejših stvari na svetu velja kot ena najbolj nevarnih: namreč poljubovanje. Sedaj je izdal zdravstveni urad države Kansas celo kar poseben pravilnik za takšno nevarno-prijetno početje. Seveda igra v tem pravilniku glavno ulogo bacila nevarnost in kot zvesta tovarišica se je pridružuje možnost — prehlada. Čitajmo:

"Ne poljublaj nikoli v prenapolnjenih prostorih ali slabozračnih sobah. Med poljubovanjem se pazi nenadnih temperaturnih sprememb. Če poljubljaš najprvo v debelem plašču in potem v lahki obleki, se lahko prehladiš. Pri družabnih igrah s poljubovanjem, grgraj po vsakem poljubu. To je za poljubovanje sploh priporočljivo. Če moraš poljubovati, vzemi najprvo vročo gorčično kopel za noge in se čuvaj prepiti, če ti potem ni dobro. ..."

Pred poljubom — gorčično kopelj za noge, po poljubu — grgranje: resnično, vse te hi-

gienike bi bilo treba obsoditi, da bi se morali ravnati po svojih nasvetih.

MALI OGLASI

Naprodaj

je hiša, za eno družino, štiri sobe, na 19007 Chicasaw Ave., blizu La Salle gledališča. Lepa hiša za malo družino. Ima klet, furnez, g. a. ražo. Zanesljivemu Slovincu prodamo to posestvo ako plača takoj \$300.00, ostane po \$55.00 na mesec, dokler ni plačano. Vi lahko pridete do te hiše in plačujete sebi rent. Tel. Kenmore 3425, ali se oglasite na 830 E. 185th St.

(Jan. 11. 13. 15. 17. 20. 22.)

Na prodaj so

izvrstni kanarčki za paritev. — Oglasite se pri Jos. Slokar, 1373 E. 53rd St. (10)

Proda se

ali zamenja kaj obstoječa slovenska grocerijska trgovina in mesnica, blizu slov. cerkve v Collinwoodu. Se zamenja za hišo ali lot. Lepa prilika za Slovence. Pozve se v uradu tega lista. (12)

Slovenka

bi rada dobila delo v restavraciji. Vprašajte na 18910 Chickasaw Ave. (10)

Razpis delniške seje Slov. Del. Doma

Direktorij Slovenskega Delavskega Doma v Clevelandu, Ohio, sklicuje glasom inštatutnih pravil za dne 15. januarja 1930, ob osmi uri zvečer v glavni dvorani letno delniško sejo.

Pismeno se posameznikov ne bo vabilo, zato naj se vsak delničar brez nadaljnega obvestila odzove temu vabilu.

Kdor želi po zastopniku biti zastopan, naj ga v to uradno pooblasti, kot inštatutna pravila predvidevajo.

Prisostvovati letni delniški seji, je dolžnost vsakega delničarja, zato se prosi polnoštevilne udeležbe.

Za direktorij S. D. Doma, Joško Penko, tajnik. (Jan. 9-13)

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.
Main 4126

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblek in vse opremo za nove-
ste in družice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši
ženski klobuki.

Trgovina zaprta vsako sredo (neposredno celotno leto).

6111 ST. CLAIR AVE.

Henderson 7112
(M. Thu. S.)

NORWOOD gledališče

6210 St. Clair Ave.

PONDELJEK, TOREK IN SREDA

AL JOLSON IN DAVEY LEE

"Say It With Songs"

v neprekosljivem uspehu

Slika, ki vas bo globoko ganila. Al Jolson in Davey Lee sta se izkazala v tej igri. Slišali boste Al Jolson-a peti njegovo najnovejšo pesem po našem novem Western Electric sistemu, ki reproducira glas najbolj naravno, kot se more narediti. Spominjali se boste slike "Sonny Boy" in sedaj ga boste slišali peti v "Little Pal."

V ČETRTAK IN PETEK PRIDE
CHESTER MORRIS IN EVELYN BRENT

"WOMAN TRAP"

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
Spisal ALEXANDER DUMAS
za "Ameriško Domovino"
A. ŠABEC.

Kmalu zatem je stopil v dvorano grof Saint-Aignan, kralj je vstal in večerja je bila končana.

— Gospod du Vallon, — je rekel kralj, ko je bil že na pragu, — veseli me, da sem vas spoznal, kakor me bo tudi vedno veselilo, da vas zopet vidim. Gospod d'Artagnan, zahvaljujem se vam, da ste mi predstavili gospoda du Vallona. Gospoda, jutri se vrnem nazaj v Pariz, da se poslovim od holandskih in španskih poslanikov.

Nato je odšel kralj s svojim dvornim mojstrom v neko stransko sobo, ker je želel izvedeti, kaj mu ima sporočiti gospodična Luiza Lavalliere. Saint-Aignan je prinesel kralju pisemce, katero je Ludvik naglo odprl in prečital. — Piše, da je zelo razburjena, — je rekel kralj. — In zakaj?

— O, morda radi nezgode, ki se je pripetila grofu Guiche-u, — je odvrnil dvorni mojster. — On je namreč izgubil roko, ranjen je v prsi in je blizu smrti. Gospod Manicamp je to slišal od nekega zdravnika.

— In kdo mu je prizadel te rane? — je vprašal kralj.

— Pravijo, da se je sprl z nekim drugim plemičem, — je odvrnil Saint-Aignan. — In Guiche ni bil ranjen v dvoboju, katerega je vaše veličanstvo tako strogo prepovedalo, marveč iz zasede.

— In kdo je storil to? — Tega ne vem. Toda morda bi vam lahko Manicamp kaj natančnejšega povedal.

— In kje se je to zgodilo? — Na neki ravnici v rohinjskem gozdu.

— Nepojmljivo, — je rekel kralj. — Pokličite mi d'Artagnana!

Saint-Aignan je odšel in kmalu nato je vstopil h kralju mušketirski kapetan.

— Gospod kapetan, — je rekel kralj, — odjezdite takoj k ravnici v rohinjski gozd. Ali vam je znano dotično mesto?

— Sire, že dvakrat sem se tam dvobojeval.

Kralj je nagubal čelo.

— Sire, — je pripomnil viitez d'Artagnan, — to je bilo še za časa vladanja kardinala Richelieu-a.

— O, to je nekaj drugega. Torej odjezdite tja. Tamkaj je bil baže neki mož na smrti ranjen. Uvedite natančno preiskavo in pridite mi potem povedati, kako in kaj.

D'Artagnan je odšel, kralj pa je rekel Saint-Aignanu: — Vi pa, gospod grof, mi privedite mojega zdravnika.

Ko je deset minut pozneje vstopil zdravnik, mu je dejal Ludvik:

— Doktor, pojdite z gospodom Saint-Aignanom in pozneje mi boste poročali, v kakšnem stanju ste našli ranjenca, h kateremu vas bo odvedel Saint-Aignan. Vi pa, gospod Saint-Aignan, mi pošljite takoj Manicampa.

Dočim je Ludvik tako ukazoval, je dirjal d'Artagnan proti dotični jasi v gozdu, in ko je dospel na mesto, je ta prostor natančno preiskal. Komaj je poteklo pol ure, je bil že zopet pri kralju.

— Nu, kapetan, kaj ste dognali? — je vprašal kralj.

— Veličanstvo, na ravnici sem našel mrtvega konja, — je odvrnil d'Artagnan. — Nato sem preiskal vsa štiri pota,

ki vodijo k ravnici, in samo na enem potu, ki vodi iz Fontainebleau-a, sem našel sveže sledove. Tam sta šla dva konja drug poleg drugega, kajti natančno je poznati odtise osmih kopit.

— Torej ste prepričani, da sta jahala tja dva gospoda? — je vprašal kralj.

— Da, sire. Na robu ravnice sta se ustavila, morda zato, da se pogovorita glede pogojev dvoboja. Nato je eden od njiju jahal preko ravnice, najbrž, da se postavi pred svojega nasprotnika. Drugi pa je oddirjal naravnost naprej, brzokone z namenom, da bo zadel na svojega nasprotnika, ki se je pa med tem skril v gozdu. Bilo je tako temno, sire — sicer je temno še sedaj — da sta se oba nasprotnika šele čisto v bližini ugledala.

— Ali se vam kaj zdi, katere osebe bi to bile? — je poizvedoval dalje kralj.

— Da, sire, tisti, ki se je v gozdu skril, je jezdil vranca. — Kako veste to?

— Nekaj žime iz repa je obviselo na nekem grmu. Kar pa se drugega konja tiče, je lahko dognati, čigav je bil, kajti ta konj leži mrtev na ravnici.

— Kako pa je bil ta konj usmrčen? — je vprašal Ludvik.

— S strelom v sence, — je odvrnil d'Artagnan. — In sicer s strelom iz pištole. — Konj je bil ustreljen od strani, dočim gredo sledovi konjskih kopit v ravni smeri, zaradi česar sklepam, da je jezdec tega konja pričakoval svojega nasprotnika v ravni smeri, dočim se je ta v temi skril ob strani ter ga zahrbtno napadel iz zasede. Konj je bil na mestu mrtev.

— Kako pa to veste?

— Ker jezdec ni imel več časa skočiti s sedla. Strmoglavlil je na zemljo s konjem vred. Opazil sem sledove njegove noge, katero je le s težavo potegnil izpod konjskega telesa. Ko je bil spet na nogah, je vedel, kje ima iskati svojega nasprotnika in šel je naravnost proti njemu. Ko je prišel na strelno razdaljo, se je ustavil, pomeril in sprožil na svojega nasprotnika. Toda izgrešil je svoj cilj.

— In kako veste to?

— Na robu gozda sem našel klobuk, ki ga je prevrtila krogla.

— O, tako, torej to je dovolj tehten dokaz, — je rekel kralj.

— Ne, sire, to je pomanjkljiv dokaz, kajti na klobuku ni nikakega posebnega znaka in takih pokrival je na stotine.

— In ta človek s preluknjanim klobukom? — je vprašal kralj.

— Je imel še toliko časa, da je svoje orožje ponovno nabil, toda strel njegovega nasprotnika ga je tako prestrašil, da se je njegova roka tresla.

— Kako pa to veste?

— Raztresel je polovico smodnika in vrget je tudi nabijalno palčico preč, ker je ni imel časa vtakniti pod cev pištole.

— Gospod kapetan, kar mi tukaj pripovedujete, je izborna, — je rekel kralj. — Ko vas poslušam, se mi zdi, kakor bi bil sam videl, kako se je vse odigralo.

— Nu, jaz sem pač stvar preiskal in prišel do sledečih zaključkov, kakor bi bil prišel tudi vsak drug, ki bi ga

bili tja poslali, — je odvrnil mušketir.

— Naprej! Torej zdaj je ustreli mož, kateremu je prej krogla prevrtila klobuk?

— Da, in njegov strel je bil strašen. Zadel je svojega nasprotnika, ki je padel na obraz, ko se je prej opotekel še kake tri korake naprej.

— Kam pa je bil ranjen?

— V roko in v prsi.

— Kako pa ste to dognali?

— Zelo enostavno: našel sem drobce razbitega prstana, ki ga je imel zadeti na prstu. Nato sem opazil v travi dvojce krvavih prog; na nekem mestu se je poznalo, da je roka izpulila travo, dočim je bila na drugem kraju trava samo poležana, tako da ni bilo zame dvoma, da je bila ena krvava proga od roke, in druga od rane na prsih.

— Ubogi Guiche! — je rekel kralj.

— O, torej vi veste, da je bil Guiche? — je vprašal d'Artagnan. — Tudi meni se je zdelo tako, vendar nisem hotel še nič reči. V sedlu njegovega konja je namreč utišnjen njegov grb.

— In mislite, da so rane težke?

— Gospod Guiche je zelo težko ranjen, kajti ni se mogel več premakniti z mesta. Pozneje se je vrnil nazaj v Fontainebleau, podpiran po dveh prijateljih.

— Gospod generalni kapetan, tako izborna ste mi naslikali ves potek dvoboja, da mi boste gotovo vedeli tudi kaj povedati o njegovem nasprotniku.

— Sire, tega ne poznam.

— Čudno; vse drugo ste pa tako natančno dognali.

— Nu, sire, res je, da vse vidim, toda ne povem vsega. — je odvrnil mušketir.

Ubogi vrag se je izmuznil. Zato vas prosim, veličanstvo, da mi dovolite zamolčati njegovo ime.

— Toda, kdor se dvobojuje, je kazniv.

— V mojih očeh — ne, sire, — je odvrnil mirno d'Artagnan.

— Gospod, ali veste, kaj govorite? — je vzkliknil Ludvik.

— Popolnoma, sire! V mojih očeh je mož, ki se hrabro bije, cel mož. To je moje mnenje. Veličanstvo je v tej točki lahko drugačnega mnenja, vendar zaradi tega —

— Gospod d'Artagnan, rekel sem vam — je prišel kralj.

D'Artagnan ga je prekinil s kretljivo roko: — Veličanstvo mi je naročilo, naj doženem, kako se je ta dvoboj vršil, in to sem tudi storil. Če mi ukažete, naj aretiram nasprotnika grofa Guiche-a, tedaj bom to takoj izvršil. Če mi pa ukažete, naj ga denunciram, vam odpovem pokorščino.

— Nu, prav, tak aretirajte ga!

— V tem slučaju prosim za njegovo ime, veličanstvo.

Ludvik je jezno udaril z nogi ob tla. Toda po kratkem premisleku je dejal:

— Kapetan, vi imate prav!

— Tudi jaz mislim tako, sire, in veseli me, da je tudi vaše veličanstvo istih misli.

— Toda niste mi še povedali vsega, — je rekel Ludvik. — Kaj se je zgodilo potem, ko je Guiche padel?

— Njegov nasprotnik je pobegnil, ne da bi mu pomagal.

— Lump!

— Temu so krive vaše lastne določbe, veličanstvo, — je odvrnil d'Artagnan. — Kdor je pri dvoboju komaj ušel smrti, se ne bo potem sam izročal sodišču.

— In tako postane strahopeten. . .

— O ne, pač pa previden.

ŠESTI DEL

1. poglavje.
V nemilosti.

Naslednjega dne se je vrnil celokupen dvor nazaj v Pariz. Na čelu izpreveda je bila kraljeva kočija, v kateri so sedeli kralj, njegova žena in mati.

Solnce je močno pripekalo in madama je bila prva, ki se je pričela pritoževati nad vročino. — Mislim, da ste bolj galantni, kakor ste, — je nekle madame svojemu so-

progu. — Prepustiti bi mi morali kočijo, sami pa jezdit polje.

— Jezditi? V tej vročini? — je rekel monsieur. — Toda jaz niti ne mislim na to: sicer pa nimam niti konja tu.

— Jaz pa vidim tam-le vašega rjavca, — je rekla madame ter pokazala z roko skozi kočijino okno, — ki ga vodi gospod Malicorne za uzdo.

— Prav pravite, — je rekel vojvoda ter se malomarno naslonil nazaj v blazine. — Ubega žival! Gotovo ji je zelo vroče, čemu jo naj torej še jaz mučim?

Medtem pa je postalo tudi kralju pretesno v vozu, toda manj vsled vročine, kakor vsled ljubezenskih želja. Prišel je tožiti o bolečinah v nogah, dokler mu ni njegova sobotna rekla, če ne misli, da bi bilo bolje, da izstopi in da gre nekoliko peš. Kralj je res izstopil, toda čim je bil iz kočije, se je pričel ogledovati za konjem.

— Veličanstvo, želite konja? — je zaklical neki glas za njim. Ko se je kralj ozrl, je videl za seboj Malicorne-a, ki je držal za brzdo vojvodovega rjavca. Ko je kralj prikimal, je Malicorne prijel za streme in Ludvik se je zavihljal na konja. Nato je smehljalje počakal kočijo, v kateri sta sedeli njegova žena in mati, katerima je mimogrede zaklical: — Hvala Bogu, da sem spet v sedlu! Nato je pridržal konja ter čakal, da se je odpeljala kočija naprej, nakar je v diru odjezdil nazaj.

Toda ni dolgo jezdil; že pri šestih kočijah je nategnil vajeti in konj je obstal. Kralj se je odkril ter smehljalje pozdravil gospodično Lavalliere, ki se je vozila v kočiji z gospodično Auro. Nekaj časa je molče jezdil ob kočiji, nato pa je pričel prostodušno kramljati.

— V kočiji bi se bil zadušil vsled vročine, toda neki mladi mož, ki ga ne poznam, je uganil mojo željo, ter mi ponudil rjavca, na katerem sedim. Rad bi vedel za ime tega mladeniča.

Aura si ni dala tega vprašanja ponoviti, temveč je naglo odgovorila: — Gospod, ki je dal vašemu veličanstvu konja, je Malicorne. Saj je bil tisti, ki tamle jezdi, kaj ne, — veličanstvo?

— Da, to je dotični, gospodična. — Je odvrnil kralj. — Malicorne? Prav, zapomnil si bom njegovo ime.

Po kratkem molku se je obrnil kralj h gospodični Lavalliere. — Torej zdaj je s podedelsko svobodo pri kraju, gospodična. Ko se vrnete v Pariz, boste morali zopet posvetiti večino svojega časa službi gospe vojvodinje, in midva se bova poslej le redkokdaj videla.

— O, saj vaše veličanstvo pogosto obiskuje madame, — je odvrnila Luiza, — in če greste samo skozi sobo, . . .

— Oh, to mi ne bi zadostovalo, — je rekel Ludvik, — vi pa ste, kakor je videti, zadovoljni s tem.

Luiza mu je odgovorila vzdihom.

— Gospodična, srce se mi trga, ker molčite, — je rekel Ludvik. Neusmiljeni ste, ker ste tako zakrknjeni. Končno bom moral to smatrati za kometnost. Bojim se, da mi ne vračate moje globoke ljube-

zni, ki jo občutim za vas.

Luiza je prišla vročo roko svojega ljubimca ter jo toplo stisnila. — Veličanstvo, — je zašepetala, — Vrnite se nazaj h kraljicam, kajti slutim, da mi preti od tam nevarnost.

Kralj je pozdravil ter v diru odjezdil h kočiji, v kateri sta se vozili njegova žena in mati. Mlada kraljica se mu je bridko nasmehnila in vprašala: — Nu, ali ti je zdaj odleglo, moj ljubi mož?

Dočim se je naslednjega dne kralj takoj lotil s Colbertom dela, je šla njegova žena Marija Terezija h kraljivi materi, da ji potoži svoje bridkosti.

— Oh, moja mati, kralj me nič več ne ljubi! — je rekla.

— Kaj pa smatraš ti za ljubezen, moj ljubi otrok? — je vprašala kraljica-mati.

— To, če se vedno na nekoga misli, če se vedno po nekom hrepeni.

— Da, toda kralj je last cele države, in ne more misliti samo na eno osebo.

— Zato so tudi vse kraljice zapuščene in nesrečne, — je rekla kraljeva soproga. — O, mama, kralj je tako lep! In kolikokrat mora čuti to iz ust drugih žensk! In če pomislim, da bi si utegnil ustvariti še eno ognjišče poleg najinega — še eno rodbino, tedaj mi je zblazniti! Oh, če bi morala kdaj videti otroke, ki bi bili sad take izven zakonske ljubezni, bi morala

umreti.

Ana Avstrijska se je nasmehljala ter prijala Marijo za roko: — Hčerka moja, — je rekla, — potolažite se! — Kralj ne more imeti brez vas nobenega prestolonaslednika, vi ga pa imate lahko brez nje.

Tedaj je neka častna dama javila madame. Ta se je pojavila, z nekim gotovim izrazom na svojem obrazu, iz katerega je bilo sklepati, da je zasnova gotov načrt, katerega je odločena tudi izpeljati.

— Prišla sem, da povprašam, če vas je to najino večerajšnje potovanje utrudilo, — je povzela.

— Ne, m e n e popolnoma nič, — je odvrnila Ana Avstrijska.

— Ali ste že čuli ono strašno zgodbo o grofu Guiche-u, — je vprašala dalje vojvodinja.

— Ali mislite to, ko ga je napadel divji merjasec? — je vprašala Ana Avstrijska.

Madame je takrat pristopila bliže in tiho rekla:

— Ne, ni ga napadel merjasec, temveč je rane dobil v dvoboju.

— V dvoboju? — je zaklicala Marija Terezija. — In zakaj se je ta dvoboj vršil?

— Zaradi neke mojnih častnih dam, — je rekla madame.

— Morda z a r a d i Lavalliere? — je vprašala Ana Avstrijska.

— Da, radi nje.

— Ona je zaročena, kakor sem čula, toda kolikor vem, ne z grofom Guichejem niti ne z Wardesom, — je nadaljevala Ana. — Sicer pa mi je pričela ta o s e b a presedati. Nikakor ne trpim, da bi se radi nje mladi možje na mojem dvoru pobijali med seboj. — Nato se je obrnila k mladi kraljici ter vprašala: — Kaj naj pravzaprav storimo s to Lavalliere?

Marija Terezija se je baš ukvarjala z novo vezenino, in ne da bi dvignila pogled od svojega dela, je rekla: — Lavalliere? Ne poznam je.

— Najbolj je, da se jo pošlje nazaj na njen dom in da se ji da penzijo, — je svetovala madame.

— O tem sklepati, je moja zadeva, — je rekla Ana Avstrijska.

— Visokost, — je rekla madame, — Ona je ena mojnih častnih dam.

— Kljub temu! — je odvrnila Ana. — Jaz sem kraljeva mati in glavna rodbina. Vzbuja se ne sme nikakih pozornosti. Vse mora biti opravljeno tiho in v rodbinskem krogu. Ukažite poklicati deklico sem, madame. Vi pa, moja hčerka, pojdite zdaj v svoje sobe.

(Dalje prihodnjito)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

SLOVENSKA BANKA

THE NORTH AMERICAN TRUST BANK

PLAČA ZA VSE ONE VLOGE, KI BODO VLOŽENE NA BANKI

do 20. januarja 1930

PO 4% OBRESTI

IN SICER SE OBRESTUJEJOTE VLOGE OD

1. JANUARJA 1930

Rojaki, ki nimate še naloženega svojega denarja na slovenski North American Trust banki, storite to sedaj, da boste tudi vi med tistimi 15,000 rojaki, ki poslujejo s slovensko banko.

North American Trust banka posojuje denar na posestva po

6%

IN TO BREZ VSAKEGA BONUSA

Postanite prijatelj in vlagatelj pri slovenski banki, in v slučaju potrebe se lahko obrnete brez skrbi do nje.

Glavni urad:
6131 St. Clair Ave.

Podružnica:
15601 Waterloo Rd.

CLEVELAND, O.